31992R3149

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3149/92

z dnia 29 października 1992 r.

ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie [1], w szczególności jego art. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1676/85 z dnia 11 czerwca 1985 r. w sprawie wartości jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolniej [2], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2205/90 [3], w szczególności jego art. 2 ust. 4 i art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając doświadczenia wieloletniego zarządzania ustaleniami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87, należy zmienić przepisy wykonawcze ustanowione w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3744/87 [4], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 583/91 [5]; ze względu na jasność i wygodę to drugie rozporządzenie należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem;

procedurę i zasady ustanawiania rocznego planu dystrybucji produktów ze skupu interwencyjnego sporządzanego przez Komisję na podstawie informacji dostarczanych przez Państwa Członkowskie należy uprościć, a harmonogram dostosować, uwzględniając wymogi dystrybucji do odbiorców i potrzebę zarządzania finansami związanymi z państwowymi zapasami interwencyjnymi;

dostawy produktów rolnych i środków spożywczych dla najbardziej poszkodowanych osób we Wspólnocie normalnie obejmują produkty przetworzone lub pakowane, w oparciu o produkty wycofane ze wspólnotowych składów interwencyjnych; cel można jednak osiągnąć również poprzez dostawy produktów rolnych i środków spożywczych należących do tej samej kategorii produktów wprowadzonych do obrotu na rynku wspólnotowym; w takich przypadkach zwrot za dostawę następuje w formie wycofania i przekazania produktów z zapasów interwencyjnych;

w celu prawidłowego zarządzania ustaleniami, w przypadku gdy wniosek dotyczy produktów przetworzonym lub poddanych szczególnym zabiegom, należy przeprowadzić zaproszenie do składania ofert w celu określenia najlepszych warunków dostaw;

należy określić warunki zwrotu organizacjom charytatywnym kosztów ponoszonych w związku z transportem produktów, a także, gdzie właściwe, kosztów administracyjnych w granicach dostępnych funduszy; koszty transportu mają być zwracane na podstawie stawek standardowych; należy jednak ustanowić przepisy umożliwiające określanie takich kosztów transportowych w drodze zaproszenia do składania ofert; zasady zapisywania na kontach wartości produktów wycofanych ze składów interwencyjnych do celów EFOGR, Sekcja Gwarancji, wydatki należy ustanowić razem z zasadami stosowanymi w przypadku gdy zapasy są przekazywane z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego;

należy określić kursy stosowane przy przeliczaniu księgowej wartości produktów oraz przy przeliczaniu kosztów transportu i kosztów administracyjnych; w odniesieniu do tych kosztów, w celu uniknięcia różnic kursowych, należy stosować kurs bliższy rzeczywistości gospodarczej niż rolniczemu kursowi przeliczeniowemu, przy zastosowaniu czynnika korygującego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85; art. 3a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3152/85 [6], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3237/90 [7] w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1676/85, przewiduje publikowanie takiego kursu;

cel tych ustaleń i rodzaj przekazywania produktów interwencyjnych uzasadniają niestosowanie pieniężnych kwot wyrównawczych i, w miarę potrzeby, zasad stosowania uzupełniającego mechanizmu handlowego przewidzianego w Akcie Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii;

należy ustanowić przepisy stosowania niniejszego rozporządzenia od początku okresu realizacji planu dystrybucji, to znaczy od 1 października 1992 r.;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających,

---

[1] Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1.
[2] Dz.U. L 164 z 24.6.1985, str. 1.
[3] Dz.U. L 201 z 31.7.1990, str. 9.
[4] Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 33.
[5] Dz.U. L 65 z 12.3.1991, str. 32.
[6] Dz.U. L 310 z 21.11.1985, str. 1.
[7] Dz.U. L 310 z 9.11.1990, str. 18.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie zamierzające stosować środki wprowadzone rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87 w imieniu osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie informują Komisję co roku i nie później niż 15 lutego poprzedzającego okres wprowadzenia planu rocznego, o którym mowa w art. 2.

2. Najpóźniej do 31 maja zainteresowane Państwa Członkowskie informują Komisję o:

a) ilości (wyrażonej w tonach) każdego rodzaju produktów potrzebnych do wprowadzenia planu na ich terytorium w danym roku;

b) planowanej formie dystrybucji produktów między odbiorców;

c) kryteriach kwalifikujących, które muszą spełniać odbiorcy;

d) stawkach opłat, o ile takie opłaty występują, które można nakładać na odbiorców zgodnie z art. 1 rozporządzeniem (EWG) nr 3730/87.

Artykuł 2

1. Każdego roku, przed 30 września, Komisja przyjmuje roczny plan dystrybucji produktów z zapasów interwencyjnych, w podziale na wszystkie zainteresowane Państwa Członkowskie. Przy rozdzielaniu zasobów między Państwa Członkowskie Komisja uwzględnia najlepsze szacunki liczby osób najbardziej poszkodowanych w zainteresowanych Państwach Członkowskich, jak również nabyte doświadczenie oraz sposoby wykorzystania zasobów w latach poprzednich.

2. Przed sporządzeniem planu rocznego Komisja konsultuje się z głównymi organizacjami znającymi problemy osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie.

3. Plan obejmuje w szczególności:

a) ilość każdego rodzaju produktu, którą można wycofać z zapasów interwencyjnych w celu dystrybucji w każdym Państwie Członkowskim;

b) dostępne zasoby finansowe do realizacji planu w każdym Państwie Członkowskim;

c) środki niezbędne do pokrycia kosztów wewnątrzwspólnotowego przekazywania produktów interwencyjnych, o których mowa w art. 7.

4. Komisja publikuje plan w możliwie krótkim terminie.

Artykuł 3

1. Plan realizuje się w okresie od 1 października do 30 września następnego roku. Obejmie on wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych w okresie od 1 października do 31 sierpnia.

2. Podczas realizacji planu Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach w jego wykonaniu, które nie mogą jednak powodować wzrostu przewidywanych wydatków. Powiadomieniu temu towarzyszą wszelkie istotne informacje.

3. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję, najpóźniej do końca kwietnia w okresie realizacji planu, o przewidywalnych zmniejszeniach wydatków na jego wykonanie.

Komisja może ponownie przydzielić niewykorzystane zasoby innym Państwom Członkowskim.

Artykuł 4

1. Realizacja planu obejmuje dostawy produktów wycofanych ze składów interwencyjnych.

2. W przypadku gdy dostawy obejmują produkty przetworzone i/lub pakowane, właściwa władza w każdym Państwie Członkowskim organizuje zaproszenie do składania ofert w celu zapewnienia najniższych warunków dostawy. Oferty składane są przez co najmniej trzech oferentów.

Zaproszenie do składania ofert dotyczy:

— opłat za przetwarzanie i/lub pakowanie produktów będących przedmiotem dystrybucji,

— ilości przetworzonych lub pakowanych produktów rolnych lub środków spożywczych, którą można uzyskać poprzez wykorzystanie produktów z zapasów interwencyjnych dostarczonych tytułem zapłaty za takie produkty,

— ilości przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych, które są dostępne lub które można uzyskać na rynku przez dostarczenie jako zapłaty produktów tego samego rodzaju z zapasów interwencyjnych.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące dostawy pociągającej za sobą dodatkowo transport produktów do składów organizacji charytatywnych i, w miarę potrzeby, ich dystrybucji między odbiorców. W takich przypadkach zamówienia na dostawy przyznawane są w drodze zaproszenia do przetargu, w którym co najmniej trzech oferentów składa oferty.

Artykuł 5

1. Do celów księgowych EFOGR, Sekcji Gwarancji, nie naruszając przepisów art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78 ([1]), wartością księgową produktów udostępnionych z interwencji na mocy niniejszego rozporządzenia jest cena interwencyjna obowiązująca 1 października każdego roku.

Przeliczenia na walutę krajową dokonuje się według rolniczego kursu przeliczeniowego obowiązującego 1 października.

([1]) Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1.

W przypadku wołowiny cena interwencyjna zależy od współczynników określonych w załączniku I.

2. W przypadku gdy produkty interwencyjne przekazywane są z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego, Państwo Członkowskie-dostawca zapisuje dostarczony produkt na koncie jako pozycję zerową, a Państwo Członkowskie przeznaczenia zapisuje go jako odbiór w miesiącu wysyłki, stosując cenę i kurs obliczone zgodnie z ust. 1.

Artykuł 6

1. Koszt transportu ze składów interwencyjnych na terytorium Państwa Członkowskiego do zakładów przetwórstwa i pakowania oraz z tych ostatnich do składów organizacji charytatywnych zwraca się organizacjom wyznaczonym do dystrybucji produktów według stawek przewidzianych w załączniku II na podstawie należycie uzasadnionego wniosku składanego właściwej władzy w każdym Państwie Członkowskim.

2. W przypadku gdy stosuje się art. 4 ust. 3, Państwo Członkowskie otrzymuje zwrot kosztów dostawy, łącznie z kosztami transportu oraz, w zależności od przypadku, kosztami dystrybucji, na podstawie najkorzystniejszej oferty otrzymanej w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert.

3. Koszty administracyjne powstałe w związku z dostawami przewidzianymi niniejszym rozporządzeniem zwraca się organizacji charytatywnej w wysokości jednego procenta wartości produktów udostępnionych danej organizacji, obliczonych zgodnie z art. 5 ust. 1, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku składanego właściwej władzy w każdym Państwie Członkowskim.

4. Koszty określone w ust. 1-3 zwraca się Państwom Członkowskim w granicach dostępnych zasobów określonych w art. 2 ust. 3 lit. b).

Artykuł 7

1. Jeżeli produkty objęte planem nie są dostępne z interwencji w Państwie Członkowskim, w którym są potrzebne, dane Państwo Członkowskie przedkłada Komisji wniosek w sprawie przekazania danych produktów, podając wszelkie niezbędne informacje na temat miejsca położenia zapasów, ich ilości oraz oddalenia. W przypadku gdy dany wniosek jest nieuzasadniony, Komisja wyjaśnia powody jego odrzucenia.

2. W przypadku gdy dochodzi do przekazywania produktów, koszty transportu pokrywane są przez Wspólnotę i zwracane Państwu Członkowskiemu na podstawie stawek wyznaczonych w załączniku II. Wydatki ustala się w stosunku do środków określonych w art. 2 ust. 3 lit. c). W przypadku gdy środki zostały całkowicie rozdzielone, dodatkowe wspólnotowe finansowanie w celu pokrycia kosztów wewnątrzwspólnotowego transportu przewiduje się zgodnie z art. 6 ust. 4.

Koszty transportu nie mogą być przedmiotem zapłaty w naturze lub w formie wymiany produktów.

Właściwa władza ustanawia warunki wnoszenia przez przewoźnika zabezpieczenia finansowego i jego zwalniania. Władza zapewnia odpowiednie ubezpieczenie towarów.

3. Produkty przekazywane nie podlegają „akcesyjnemu" systemowi kwot wyrównawczych ani uzupełniającemu mechanizmowi handlowemu.

4. Państwo Członkowskie przeznaczenia podaje dostarczającemu Państwu Członkowskiemu nazwisko osoby, z którą zawarto umowę na transport produktów. Przyjmując odpowiedzialność za produkty, wykonawca musi wyrazić zgodę na dostarczenie dowodu, że produkty zostały przekazane do Państwa przeznaczenia.

Dowodem przekazania produktów jest dokument przejęcia wydany przez agencję interwencyjną w miejscu przeznaczenia.

Deklaracje wysyłkowe wystawiane przez agencję interwencyjną dostawcy są zaopatrzone w jeden z następujących wpisów:

— Transferencia de productos de intervención — Aplicación del apartado 4 del artículo 7 del Reglamento (CEE) nº 3149/92 y del apartado 3 del artículo 21 del Reglamento (CEE) nº 3154/85

— Overførsel af interventionsprodukter — anvendelse af artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3149/92 og artikel 21, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3154/85

— Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 4 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92 und Artikel 21 Absatz 3 der Verordnung (EWG) Nr. 3154/85

— Μεταφορά προϊόντων παρεμδάσεως — εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92 και του άρθρου 21 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3154/85

— Transfer of intervention products — Application of Article 7 (4) of Regulation (EEC) No 3149/92 and Article 21 (3) of Regulation (EEC) No 3154/85

— Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7 paragraphe 4 du règlement (CEE) nº 3149/92 et de l'article 21 paragraphe 3 du règlement (CEE) nº 3154/85

— Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, ust. 4 del regolamento (CEE) n. 3149/92 e dell'articolo 21, ust. 3 del regolamento (CEE) n. 3154/85

— Overdracht van interventieprodukten — toepassing van artikel 7, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3149/92 en van artikel 21, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3154/85

— Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 4 do artigo 7º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92 e do nr 3 do artigo 21º do Regulamento (CEE) n.º 3154/85.

5. Koszty transportu są pokrywane przez Państwo Członkowskie, do którego zostały wysłane przedmiotowe produkty, na podstawie ilości, które rzeczywiście nadeszły.

6. Wszelkie straty wylicza się zgodnie z przepisami art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3597/90 ([1]).

Artykuł 8

Nie naruszając art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1676/85, kwoty przewidziane w art. 1 i 7 przelicza się na walutę krajową według reprezentatywnego kursu rynkowego, o którym mowa w art. 3a rozporządzenia (EWG) nr 3125/85 obowiązującego 1 października w roku, w którym plan jest realizowany.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie konieczne środki zapewniające, że:

— udostępnione produkty interwencyjne są wykorzystywane i służą celom przewidzianym w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3730/87,

— towary, które nie są dostarczane luzem do odbiorców, posiadają na opakowaniach napis: „Pomoc EWG",

— wyznaczone organizacje wykonawcze przechowują odpowiednie rachunki oraz dokumenty towarzyszące i umożliwiają właściwym władzom dostęp do nich w celu przeprowadzenia jakichkolwiek kontroli uznanych przez te władze za konieczne.

Artykuł 10

Do końca marca każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie w sprawie wykonania omawianego planu na swoim terytorium w roku poprzednim. Sprawozdanie okresowe zawiera dane na temat:

— ilości różnych produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych,

— rodzaju i ilości produktów rozdysponowanych między odbiorców, z podaniem oddzielnie produktów przetworzonych i nieprzetworzonych,

— liczby odbiorców w trakcie roku.

W sprawozdaniu określa się środki kontroli stosowane w celu zapewnienia, że towary zostały wykorzystane w zamierzonym celu.

Artykuł 11

Rozporządzenie (EWG) nr 3744/87 niniejszym traci moc.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od dnia 1 października 1992 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 października 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 43.

ZAŁĄCZNIK I

A. Współczynniki, o których mowa w art. 5 – Mięso z kością, z zapasów interwencyjnych

— ćwierci przednie: 0,775,
— ćwierci tylne: 1,225.

B. Współczynniki, o których mowa w art. 5 – Mięso bez kości z zapasów interwencyjnych

Współczynnik	Państwo Członkowskie						
	Dania	Niemcy	Francja	Irlandia	Włochy	Niderlandy	Zjednoczone Królestwo
4,1	Mørbrod	Filet	Filet	Fillet	Filetto	Haas	Fillet
2,4	Fillet	Roastbeef	Faux-filet	Striploin	Roastbeef	—	Striploin
1,4	Inderlår	Oberschalen	Tende de tranche	Insides	Fesa interna	—	Topsides
1,4	Tykstegsfilet	Unterschalen	Tranche grasse	Outsides	Girello	—	Silversides
1,4	Klump	Kugeln	Rumsteak	Knuckles	Fesa esterna	—	Thick flank
1,4	Yderlår	Hüfte	Entrecôte	Rumps	Scamone	—	Rumps
1,4	—	—	Gite à la noix	Cube rolls	Noce	—	—
1,1	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe	Pozostałe

ZAŁĄCZNIK II

KOSZTY TRANSPORTU

Wołowina i masło:

— za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,

— za każdy następny kilometr: 0,05 ECU/tonę.

Zboża i ryż:

— za pierwszych 200 kilometrów: 5,50 ECU/tonę,

— za każdy następny kilometr: 0,20 ECU/tonę.

Oliwa z oliwek:

— za pierwszych 200 kilometrów: 20,00 ECU/tonę,

— za każdy następny kilometr: 0,04 ECU/tonę.

Mleko w proszku:

— za pierwszych 200 kilometrów: 10,00 ECU/tonę,

— za każdy następny kilometr: 0,04 ECU/tonę.